

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

10.6.2013

B7-0272/2013

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalanden av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen

om demokratiskt beslutsfattande i EMU
(2013/2672(RSP))

Derk Jan Eppink
för ECR-gruppen

RE\939534SV.doc

PE509.905v01-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

**Europaparlamentets resolution om demokratiskt beslutsfattande i EMU
(2013/2672(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelanden om förhandssamordning av planer för större reformer av den ekonomiska politiken (COM(2013)0166) och om ett instrument för konvergens och konkurrenskraft (COM(2013)0165),
- med beaktande av fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen av den 2 mars 2012, nedan kallat *finanspakten*,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 13 och 14 december 2012,
- med beaktande av kommissionens plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union av den 28 november 2012,
- med beaktande av rapporten från Europeiska rådets ordförande av den 5 december 2012 *Mot en verklig ekonomisk och monetär union*,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1176/2011 och 1175/2011 av den 16 november 2011, nedan kallade *sexpaket*,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet och förordning (EU) nr .../2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet, nedan kallade tvåpaket,
- med beaktande av artiklarna 5, 6 och 7 i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. En närmare europeisk integration bör med nödvändighet omfatta effektiva institutionella vikter och motvikter för att garantera mer demokratisk legitimitet, ansvarstagande, öppenhet och stöd från medborgarna.
 - B. En närmare europeisk integration bör leda till ett ökat parlamentariskt deltagande på såväl nationell nivå som EU-nivå.
 - C. Det finns ett behov av att öka den demokratiska legitimiteten när det gäller kommissionens projekt ”en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union”, som presenteras i kommissionens plan, genom att man via det lämpliga rättsliga förfarandet grundligt involverar både de nationella parlamenten – särskilt dem i euroområdet – och

Europaparlamentet. Detta bör ske såväl inom det pågående lagstiftningsförfarandet som vid utarbetandet av eventuella fördragsändringar.

- D. Genom krisen uppdagades demokratiska underskott i den ekonomiska och finansiella politiken, som är EU-politikområden av särskild betydelse för medborgarna. Vissa medlemsstater är nu utsatta för en åtstramningspolitik som deras parlament själva aldrig skulle ha beslutat, medan andra medlemsstater tvingas bevilja stora lån eller garantier för att undvika eurons sammanbrott. På grund av de spridningseffekter som nationella ekonomiska och skattepolitiska beslut får för ekonomierna i andra medlemsstater i euroområdet berövas deras nationella parlament i praktiken sin budgetautonomi.
- E. Man bör noga överväga de ömsesidiga spridningseffekterna mellan EMU och medlemsstaterna utanför euroområdet.
- F. Under utvecklingen mot en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union bör man respektera viljan hos de medlemsstater som har valt att inte införa euron för att i stället behålla sina respektive nationella valutor.
- G. Unionen och de nationella beslutsfattarna och parlamentsledamöterna bör kontinuerligt förklara för medborgarna vilka fördelarna och de eventuella nackdelarna med en gemensam valuta är, däribland kostnaderna och riskerna med en upplösning av euroområdet.
- H. EU:s institutioner och stats- och regeringscheferna i medlemsstaterna i allmänhet, och stats- och regeringscheferna i medlemsstaterna i euroområdet i synnerhet, kan på ett trovärdigt sätt ta itu med den välbehövliga uppgiften att återupprätta förtroendet genom att garantera ökad insyn och demokratisk legitimitet för, och parlamentariskt deltagande i, de politiska beslut som föreslås i kommissionens plan.
- I. För att mildra den ekonomiska och finansiella krisen och ta itu med de strukturella bristerna i Ekonomiska och monetära unionens uppbyggnad har de nationella regeringarna och EU:s institutioner vidtagit en rad åtgärder för att garantera den finansiella stabiliteten och förbättra den ekonomiska styrningen.
- J. Vissa av dessa insatser rör endast euroländerna, till exempel vissa särskilda bestämmelser om finansiella sanktioner i sexpaketet, inrättandet av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) och tvåpaketet. Euroländerna och sex medlemsstater utanför euroområdet har antagit europluspakten, och euroländerna och åtta medlemsstater utanför euroområdet har ingått fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen. Två medlemsstater har undantag när det gäller att införa euron.
- K. Artikel 123 i EUF-fördraget förbjuder monetär finansiering av den offentliga sektorn. Det saknas stöd hos allmänheten för att inrätta ett formellt system för skatteöverföringar inom den ekonomiska och monetära unionen.
- 1. Europaparlamentet upprepar att styrningen av EMU inte får inkräkta på de nationella parlamentens och Europaparlamentets befogenheter, särskilt inte i samband med planer på överföring av suveränitet. Parlamentet understryker att nödvändig legitimitet och ansvarsskyldighet kräver demokratiska beslut och måste garanteras på lämplig nationell

nivå och EU-nivå av de nationella parlamenten respektive Europaparlamentet. För att öka den demokratiska legitimiteten uppmuntrar parlamentet till att använda folkomröstningar i de medlemsstater vilkas konstitutionella bestämmelser tillåter det.

2. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande om förhandssamordning av planer för större reformer av den ekonomiska politiken (COM(2013)0166). Parlamentet beklagar att kommissionen planerar endast en mycket begränsad parlamentarisk ansvarsskyldighet för de beslut som ska fattas. Parlamentet efterlyser en omsorgsfull utformning av förfarandet, där kommissionen bör presentera sitt yttrande över större reformer av den ekonomiska politiken för parlamentet i den berörda medlemsstaten, på dess begäran, och motivera alla sina rekommendationer för justeringar i de föreslagna reformerna innan parlamentet i den berörda medlemsstaten genomför en omröstning med enkel majoritet om huruvida detta yttrande ska antas eller förkastas.
3. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande om ett instrument för konvergens och konkurrenskraft (COM(2013)0165) som ett medel för att öka inflytandet över och effektiviteten i den ekonomiska politiken. Parlamentet understryker att deltagandet i ett sådant instrument bör ske på strikt frivillig grund, både för euroländerna och för medlemsstaterna utanför euroområdet. Parlamentet föreslår artikel 352 i EUF-fördraget som rättslig grund för en eventuell mekanism för finansiellt stöd till ett sådant instrument.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ange den framtida institutionella utveckling som den anser behövs under de kommande tolv månaderna för att förstärka EMU:s uppbyggnad, och att snarast informera lagstiftarna om detta, för att säkra de nationella parlamentens utökade rätt att granska om dessa förslag respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
5. Genomförandet av redan godkända åtgärder måste ha företräde framför nya förslag. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att med hjälp av en oberoende extern konsekvensbedömning motivera mervärdet med nya förslag för ekonomisk styrning, särskilt i samband med planer på överföring av suveränitet.
6. Europaparlamentet konstaterar att Eurogruppen med finansministrar har blivit mindre effektiv som forum för samordning av den ekonomiska politiken, eftersom dess arbetsmetoder har formaliserats genom inrättandet av ett ständigt sekretariat och ett ordförandeskap på bestämd tid. Därför motsätter sig parlamentet en ytterligare formalisering, däribland förslaget att inrätta en heltidstjänst som ständig ordförande för Eurogruppen.
7. EU och EMU kan inte vara demokratiskt hållbara utan en decentralisering av befogenheter till de nationella parlamenten. I tillägg till det befintliga systemet med ”gula kort” föreslår Europaparlamentet ett system med ”röda kort”, som de nationella parlamenten kan använda för att få kommissionen att dra tillbaka oönskade lagstiftningsförslag.
8. Europaparlamentet välkomnar att man för närvarande håller på att inrätta en gemensam tillsynsmekanism som omfattar euroområdet och är öppen för alla övriga EU-medlemsstater. För att råda bot på de inneboende strukturella bristerna i Ekonomiska och monetära unionen och effektivt bekämpa den utbredda moraliska risken bör den

föreslagna ”bankunionen” utnyttja erfarenheterna från den tidigare reformen av unionens finanstjänstesektor, bland annat inrättandet av EBA, Esma, Eiopa och ESRB, den förstärkta ekonomiska styrningen, framför allt inom euroområdet, och de nya budgetramarna i den europeiska planeringsterminen, för att garantera ökad motståndskraft och konkurrenskraft för unionens banksektor, ett ökat förtroende för den och ökade kapitalreserver för att förhindra att medlemsstaternas offentliga budgetar måste bära kostnaderna för att undsätta banker i framtiden.

9. Om en medlemsstat som har euron som valuta inte vill ge upp sin budgetmässiga suveränitet bör den ges möjlighet att lämna euroområdet. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Eurogruppen att – i samverkan med ECB – i ett sådant läge bistå den berörda medlemsstaten med praktiska åtgärder för att göra utträdet ur euroområdet möjligt och så smidigt som möjligt.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.